

насъ и елементи противни на всяки порядък и на истинска свобода. Ето защо считаме за потребно за сега да имаме една конституция, която да гарантира правата на народа, да полага здрави основи на едно свободолюбиво развитие, а въ същото време да дава пълна сила на правителството въ кръга на неговата компетентност.

Като хвърли единъ общъ и основенъ погледъ върху проекта прѣдставенъ отъ ИМПЕРАТОРСКИЙ Комисарь, следъ дълги разисквания, комисията дойде до слѣдующитѣ резултати следъ като рѣздва всичкия материалъ, който трѣбва да се съдържа въ нашата конституция на 5 главни части:

I За територията.

II За вѣрата.

III А. За княза; В. За върховнитѣ правителствени уредби.

IV За гражданитѣ.

V За народното прѣдставителство.

I. За територията

Комисията приема по вишегласие Гл. I, чл. 1, 2 на проекта, защото като отъ всяка страна конституцията дава гаранции, то неизбѣжно нужно е щото единъ толкова важенъ факторъ, както е територията, да бжде тоже обиколень отъ потребнитѣ гаранции и да не бжде изложенъ на произволно измѣнение.

Въ първата часть за територията, комисията предлага да се постанови щото българската столица да е градътъ София и територията да се раздѣли административно на: общини, околии и окружия. Длъжноститѣ, правата, обѣмътъ и числото на тие единици да се опредѣлятъ съ единъ особенъ законъ. Гл. XI чл. 50-52 приема комисията както еж въ проекта.

II. За вѣрата.

Комисията приема по вишегласие Гл. IX чл. 36-41 на проекта и предлага да се прибави слѣдъ членъ 40 единъ членъ отъ слѣдующето съдържание:

«Прозелитизмътъ се запрещава».

Причини: Комисията като признава вѣртъримостта и свободата на съвѣстта не може да допустне, щото тѣзи два приципа да се експлоатиратъ и земжтъ едно направление противно на интереситѣ на държавата и на общественний порядъкъ. Тя е на мнение че всеки е свободенъ въ своитѣ религиозни убѣждения, нъ ревността за систематично и публично превърщане на тѣзи убѣждения тя счита за дързко прѣкрачане на границитѣ, въ които би трѣбвало да се упражнява свободата на съвѣстта. Запрещението на прозелитизма прочее се явява като едно справедливо ограничение на принципа «свобода на съвѣстта.»

Кои ся случантѣ на прозелитизма и какви слѣдствия докарва нарушението на тоя членъ, ще се опредѣли съ особенъ законъ.

III. А. За княза.

Комисията е на мнѣние че членъ 3 на проекта трѣбва да е изложенъ тѣй:

«Княжество България е монархия наследственна и конституционна съ Народно Прѣдставителство».

Другитѣ членове отъ Гл. II, комисията приема както еж въ проекта.

*нашъ поелъ това ограничаване на жози свобода
и принципъ, свобода та насъдържа въ, можеме
и естественно търката да свидеелува на два
споредъ обидяренето то и муордването, но да са
мине и да са туря въ минимизиране въ тръе сре
тофно като е поддържане съ свързано нагана
неи конституционна) — въ водилото на направя
хте да са гершилъ предъ свързано мер аз
дрото то ва на минимизиране
този членъ само тогоска има смиселъ
ако въ се рѣшени да идна въ нашето духовен
ство, тогавъ раздирани и преломилъ, но немо
има духовенство ще има и промислиленъ
и то ще промислиленъ и негово то насъво ще*